

Проект
вносять народні депутати України

(посв. №)

ЗАКОН УКРАЇНИ
«Про вдосконалення системи примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб)»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Закон України «Про державну виконавчу службу» (Відомості Верховної Ради України, 1998, № 36-37, ст. 243 із наступними змінами), викласти в такій редакції:

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про виконавців

Цей Закон визначає основи організації та діяльності виконавців (органів державної виконавчої служби та приватних виконавців), їх завдання, правовий статус, соціальний захист державних виконавців.

РОЗДІЛ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Завдання державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Завданням державної виконавчої служби та приватних виконавців є своєчасне, повне і неупереджене виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), примусове виконання яких передбачено законом.

Стаття 2. Правова основа діяльності державної виконавчої служби та приватного виконавця

1. Правовою основою діяльності державної виконавчої служби та приватного виконавця є Конституція України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цей Закон, Закон України «Про виконавче провадження», інші закони та нормативно-правові акти, що прийняті на їх виконання, а для приватного виконавця також Кодекс професійної етики приватного виконавця.

РОЗДІЛ II

ДЕРЖАВНА ВИКОНАВЧА СЛУЖБА

Глава 1 ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Стаття 3. Органи державної виконавчої служби

1. Органами державної виконавчої служби є:

1) Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, до складу якого входить відділ примусового виконання рішень;

2) органи державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, до складу яких входять відділи примусового виконання рішень, та районні, районні в містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні, міжрайонні органи державної виконавчої служби, утворені Міністерством юстиції України в установленому законодавством порядку.

2. Виконання рішень, перелік яких встановлено законом, покладається на державних виконавців.

3. Органи державної виконавчої служби є юридичними особами, мають відповідні рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, для обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам у національній валюті, а також відповідні рахунки для обліку аналогічних операцій в іноземній валюті в банках, гербову печатку.

Стаття 4. Державні виконавці

1. Відповідно до цього Закону державними виконавцями є начальник відділу примусового виконання рішень, заступник начальника відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, головний державний виконавець, старший державний виконавець, державний виконавець відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, начальники відділів примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, їх заступники, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці відділів примусового виконання рішень управлінь державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, заступник начальника районного, районного в місті, міського (міста обласного значення), міськрайонного управління юстиції - начальник відділу державної виконавчої служби, заступник начальника, головний державний виконавець, старший державний виконавець, державний виконавець районного, районного в місті, міського (міста обласного

значення), міськрайонного відділу державної виконавчої служби відповідного управління юстиції.

2. Державний виконавець є представником влади і здійснює примусове виконання судових рішень, постановлених іменем України, та рішень інших органів (посадових осіб), виконання яких покладено на державну виконавчу службу, у порядку, передбаченому законом.

Глава 2

ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Стаття 5. Правовий статус працівників органів державної виконавчої служби

1. Працівники органів державної виконавчої служби є державними службовцями.

2. Зазначеним у частині першій цієї статті працівникам органів державної виконавчої служби видаються службові посвідчення єдиного зразка, який затверджується Міністерством юстиції України.

3. Працівник органу державної виконавчої служби під час виконання службових обов'язків носить формений одяг, зразок якого затверджується Міністерством юстиції України.

4. Працівник органу державної виконавчої служби користується правами і виконує обов'язки, передбачені законом.

Стаття 6. Забезпечення прав фізичних і юридичних осіб

1. Працівники державної виконавчої служби зобов'язані сумлінно та неупереджено виконувати свої повноваження, передбачені цим та іншими законами, не допускати в своїй діяльності порушення прав та інтересів фізичних та юридичних осіб, гарантованих Конституцією України, законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Глава 3

ПОРЯДОК ПРИЗНАЧЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Стаття 7. Вимоги, що пред'являються до державних виконавців

1. Державним виконавцем відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, державним виконавцем відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, головним державним виконавцем, старшим державним виконавцем, державним виконавцем районного,

районного в місті, міського (міста обласного значення), міськрайонного відділу державної виконавчої служби може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту, володіє державною мовою і здатний за своїми особистими і діловими якостями виконувати покладені на нього обов'язки.

2. Спеціальні вимоги до рівня професійної компетентності державних виконавців, визначаються Міністерством юстиції України.

Стаття 8. Порядок призначення на посаду та звільнення з посади працівників органів державної виконавчої служби

1. Начальник відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, його заступник призначаються на посаду та звільняються керівником цього Департаменту відповідно до законів, за погодженням з Міністром юстиції України.

2. Інші державні виконавці відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, призначаються на посади та звільняються з посад керівником цього Департаменту.

3. Начальник органу державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі призначається на посаду та звільняється з посади Міністром юстиції України за поданням керівника Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

4. Заступник начальника органу державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі, начальники відділів примусового виконання рішень органів державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі, начальники районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних, міжрайонних органів державної виконавчої служби, призначаються на посаду та звільняються з посади керівником Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, за поданням начальника органу державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі.

5. Заступник начальника, державні виконавці відділу примусового виконання рішень, інші працівники органу державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі, призначаються на посаду та звільняються з посад начальником Головного управління юстиції Міністерства юстиції в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі за поданням начальника органу державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі.

6. Заступник начальника, державні виконавці та інші працівники районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних, міжрайонних органів державної виконавчої служби,

призначаються на посади та звільняються з посад начальником Головного управління юстиції Міністерства юстиції в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі за поданням начальників районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних, міжрайонних органів державної виконавчої служби, погодженим начальником органу державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі.

Глава 4

КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Стаття 9. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби

1. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби здійснюють Міністерство юстиції України та органи державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі.

Стаття 10. Відповідальність державних виконавців

1. Державні виконавці несуть дисциплінарну відповідальність в порядку, встановленому законом.

2. У разі вчинення державним виконавцем під час виконання службових обов'язків діяння, що має ознаки злочину чи адміністративного правопорушення, він підлягає кримінальній чи адміністративній відповідальності у порядку, встановленому законом.

3. Шкода, заподіяна державним виконавцем фізичним чи юридичним особам під час виконання рішення, підлягає відшкодуванню у порядку, передбаченому законом, за рахунок держави.

Стаття 11. Заохочення за успіхи в роботі

1. За успіхи в роботі з виконання рішень працівник органу державної виконавчої служби може бути заохочений Міністром юстиції України, начальником Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, начальниками головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі з їх власної ініціативи або за поданням керівника Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, начальника органу державної виконавчої служби в Автономній Республіці Крим, в області, містах Києві та Севастополі.

Стаття 12. Оскарження дій або бездіяльності державних виконавців

1. Дії або бездіяльність державного виконавця можуть бути оскаржені до посадової особи вищого рівня або до суду у порядку, встановленому законом.

Глава 5

ПРАВОВИЙ І СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ДЕРЖАВНИХ ВИКОНАВЦІВ

Стаття 13. Правовий захист державних виконавців

1. Державний виконавець перебуває під захистом закону.
2. Держава гарантує захист здоров'я, честі, гідності, житла, майна державних виконавців та членів їхніх сімей від злочинних посягань та інших протиправних дій.
3. Опір державному виконавцю, а також заподіяння тілесних ушкоджень, образа, погроза, інші насильницькі дії стосовно державного виконавця, членів його сім'ї, а також знищення їхнього майна у зв'язку з виконанням державним виконавцем своїх службових обов'язків тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

Стаття 14. Соціально-побутове забезпечення державних виконавців

1. Державні виконавці, які потребують поліпшення житлових умов, протягом одного року забезпечуються службовим житлом у першочерговому порядку на час виконання повноважень відповідно до законодавства за кошти державного чи відповідного місцевого бюджету.
2. Державні виконавці мають право на першочергове встановлення квартирних телефонів.

Стаття 15. Державне страхування та відшкодування шкоди у разі загибелі або каліцтва державного виконавця

1. Державний виконавець підлягає обов'язковому державному страхуванню на суму десятирічного заробітку за останньою посадою, яку він займає.
2. Порядок та умови страхування державних виконавців встановлюються Кабінетом Міністрів України.
3. За сім'єю загиблого державного виконавця зберігається право на одержання жилої площі.
4. У разі каліцтва, одержаного державним виконавцем під час виконання службових обов'язків, а також інвалідності, що настала у період проходження служби або не пізніш як через три місяці після звільнення зі служби чи після закінчення цього терміну, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що сталися при виконанні службових обов'язків, йому виплачується одноразова допомога в розмірі від трирічного до п'ятирічного заробітку (залежно від ступеня втрати працездатності) і призначається пенсія по інвалідності.
5. Збитки, завдані майну державного виконавця чи членів його сім'ї у зв'язку з виконанням ним службових обов'язків, відшкодовуються у встановленому законом порядку в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України.

Глава 6

ФІНАНСУВАННЯ І МАТЕРІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ОПЛАТА ПРАЦІ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Стаття 16. Оплата праці працівників органів державної виконавчої служби

1. Заробітна плата працівника органу державної виконавчої служби, зазначеного у частині першій статті 3 цього Закону, складається з посадового окладу, премії, доплати за ранг та надбавки за вислугу років, а також інших надбавок згідно із законодавством.

2. За забезпечення реального, своєчасного і законного виконання виконавчого документа державні виконавці одержують винагороду в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

Стаття 17. Фінансування і матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби

1. Фінансове і матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби та фінансування витрат на проведення та організацію виконавчих дій здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України та коштів виконавчого провадження, порядок формування яких встановлюється Законом України «Про виконавче провадження».

2. Чисельність працівників органів державної виконавчої служби, порядок та норми матеріального забезпечення їх діяльності встановлюються Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства юстиції України.

3. Державним виконавцям, які за рішенням керівника відповідного органу державної виконавчої служби використовують в службових цілях власний транспорт, виплачується грошова компенсація в розмірах, встановлених законодавством.

4. Працівники органів державної виконавчої служби забезпечуються безоплатним форменим одягом за нормами, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Майно державної виконавчої служби

1. Майно державної виконавчої служби України перебуває у державній власності та використовується виключно для забезпечення виконання її завдань.

РОЗДІЛ ІІІ

ПРИВАТНІ ВИКОНАВЦІ

Глава 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 19. Приватний виконавець

1. Приватний виконавець є спеціально уповноваженою від імені держави особою, на яку покладається виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), у визначеному цим Законом порядку.

2. Приватний виконавець є суб'єктом незалежної професійної діяльності.

Стаття 20. Особливості правового статусу приватного виконавця

1. До приватного виконавця застосовуються положення законодавства про виконавче провадження в частині повноважень, прав та обов'язків державного виконавця за винятком положень щодо:

1) контролю за законністю виконавчого провадження та його перевірки;

2) затвердження рішень (актів та постанов);

3) стягнення виконавчого збору;

4) інші положення, що не відповідають цьому Закону.

2. Виключно приватний виконавець здійснює виконання рішень на підставі виконавчих документів, передбачених пунктами 1-5 та 7 частини другої статті 17 Закону України «Про виконавче провадження», за винятком рішень:

1) за якими боржником або стягувачем є держава, Автономна Республіка Крим, територіальні громади в особі їх установ та органів, або юридичні особи, частка державної власності в статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків;

2) про відібрання дитини;

3) про примусове вселення чи виселення;

4) про зміну органів управління та посадових осіб державних установ, організацій та підприємств, частка державної власності в статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків.

Стаття 21. Принципи та засади здійснення діяльності приватними виконавцями

1. Діяльність приватного виконавця здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів.

2. Фізичні або юридичні особи мають право вільного вибору приватного виконавця з числа тих, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Приватний виконавець не має права відмовити в прийнятті виконавчого документа від фізичних або юридичних осіб крім випадку, передбаченого частиною третьою статті 53 цього Закону.

3. Приватний виконавець повинен здійснювати свою професійну діяльність сумлінно, не розголошувати в будь-який спосіб професійну

таємницю, поважати інтереси стягувачів, боржників, третіх осіб, їх національні, культурні та релігійні звичаї, не принижувати їхню гідність.

Зокрема, приватний виконавець повинен утримуватись від дій, які можуть бути сприйняті як тиск, переслідування чи знущання (часті телефонні, факсимільні, електронні або інші повідомлення; відвідування вдома, на роботі, в інших місцях; затягування процедури опису майна чи інших процедур тощо), що є предметом регулювання Кодексу професійної етики приватного виконавця.

4. Приватний виконавець зобов'язаний вживати заходів до недопущення будь-якої можливості виникнення конфлікту інтересів.

5. До професійної таємниці відноситься будь-яка інформація, що стала відома приватному виконавцю, помічнику приватного виконавця у зв'язку з виконанням приватним виконавцем своїх обов'язків.

Обов'язок зберігати професійну таємницю поширюється і на особу, якій анульовано свідоцтво про право на здійснення діяльності приватного виконавця.

Приватний виконавець може надавати іншим особам інформацію, що містить професійну таємницю, виключно у випадках і порядку, передбачених законом.

6. Приватний виконавець під час здійснення ним своєї діяльності є незалежним та підпорядковується лише закону. Жодна особа не має права втручатись у його діяльність, крім випадків, передбачених законом.

7. У разі, якщо уповноважений орган затримав приватного виконавця або повідомив йому про підозру у вчиненні ним кримінального правопорушення, орган, що здійснив затримання чи повідомив про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, зобов'язаний негайно повідомити про це Національну раду приватних виконавців України та Міністерство юстиції України.

Стаття 22. Державне регулювання діяльності приватного виконавця

1. Міністерство юстиції України:

1) формує та реалізує державну правову політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб);

2) забезпечує підготовку приватних виконавців та підвищення ними кваліфікації, для чого, за погодженням з Національною радою приватних виконавців України, визначає:

- порядок проходження навчання особами, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця;
- перелік документів, які подаються цими особами кваліфікаційній комісії;
- порядок допуску цих осіб до складання кваліфікаційного іспиту;
- порядок складання кваліфікаційного іспиту;
- порядок підвищення кваліфікації приватними виконавцями;

3) видає свідоцтво про право на здійснення діяльності приватного

виконавця та посвідчення приватного виконавця;

4) забезпечує діяльність кваліфікаційної та дисциплінарної комісії;

5) формує та веде Єдиний реєстр приватних виконавців України;

6) встановлює форму та порядок подання приватними виконавцями інформації про здійснення ними діяльності;

7) здійснює контроль за діяльністю приватних виконавців та визначає порядок здійснення контролю за діяльністю приватного виконавця;

8) за погодженням з Національною радою приватних виконавців України вносить у Кабінет Міністрів України пропозицію щодо встановлення розміру основної винагороди приватного виконавця;

9) накладає на приватного виконавця дисциплінарні стягнення;

10) зупиняє та припиняє право на здійснення діяльності приватного виконавця;

11) здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

Глава 2

НАБУТТЯ ПРАВА НА ЗДІЙСНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ

Стаття 23. Вимоги до приватного виконавця

1. Приватним виконавцем може бути громадянин України, не молодше 25 років, який має вищу юридичну освіту ступеня магістра, володіє державною мовою, має стаж роботи державним виконавцем, адвокатом, нотаріусом або арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) не менше одного року або помічником приватного виконавця, адвоката, нотаріуса або арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) не менше двох років, або інший стаж в галузі права не менше трьох років, пройшов навчання в порядку, встановленому цим Законом, та склав кваліфікаційний іспит.

2. Не може бути приватним виконавцем особа:

1) яка не відповідає вимогам у частині першій цієї статті Закону;

2) визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною;

3) яка має не зняту або непогашену в установленому законом порядку судимість;

4) нездатна виконувати обов'язки приватного виконавця за станом здоров'я;

5) яка скоїла корупційне правопорушення - протягом трьох років з дня скоєння;

6) якій, за порушення вимог законодавства, анульовано свідоцтво на право зайняття нотаріальною або адвокатською діяльністю, здійснення діяльності приватного виконавця або арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) - протягом трьох років з дня прийняття відповідного рішення;

7) звільнена з посади судді, прокурора, співробітника правоохоронного

органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування за порушення присяги або з інших підстав, у зв'язку з неналежним виконанням такою особою службових обов'язків - протягом трьох років з дня такого звільнення;

8) яка досягла 65-річного віку.

3. Приватний виконавець під час здійснення своєї діяльності не може виконувати іншу оплачувану роботу, крім викладацької, наукової, творчої, адвокатської та діяльності арбітражного керуючого.

Стаття 24. Кваліфікаційна комісія

1. Для визначення рівня професійної підготовленості осіб, які мають намір здійснювати діяльність приватного виконавця, та вирішення питання щодо видачі свідоцтва на право здійснення діяльності приватного виконавця при Міністерстві юстиції України утворюється кваліфікаційна комісія.

Положення про кваліфікаційну комісію затверджується Міністерством юстиції України.

2. До складу кваліфікаційної комісії входять сім осіб, з яких по три особи визначаються Міністерством юстиції України та Національною радою приватних виконавців України, а одна особа визначається Антикорупційним бюро України.

Зазначені органи мають право обирати до складу кваліфікаційної комісії осіб з числа своїх представників, суддів, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців.

3. Персональний склад комісії затверджується наказом Міністерства юстиції України. Головою Кваліфікаційної комісії є Міністр юстиції України.

4. Строк повноважень Кваліфікаційної комісії становить 2 роки.

5. Кваліфікаційна комісія:

1) формує графік навчання осіб, які виявили намір отримати право на здійснення діяльності приватного виконавця;

2) визначає дату складення кваліфікаційних іспитів;

3) розробляє та затверджує перелік питань автоматизованого анонімного тестування;

4) розглядає документи, подані особами, які мають намір отримати право на здійснення діяльності приватного виконавця на відповідність вимогам, визначеним у цьому Законі;

5) проводить кваліфікаційні іспити та затверджує їх результати;

6) приймає рішення про видачу свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця.

5. Кваліфікаційна комісія вважається повноважною у разі присутності не менше п'яти членів комісії.

6. Рішення кваліфікаційної комісії приймаються на її засіданні шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

У разі рівного розподілу голосів, голос Голови кваліфікаційної комісії є

визначальним.

7. Рішення кваліфікаційної комісії оформлюється протоколом, що підписується усіма присутніми на засіданні членами комісії.

Стаття 25. Допуск до складення кваліфікаційного іспиту

1. Особа, яка виявила бажання стати приватним виконавцем до подачі заяви про допуск до кваліфікаційного іспиту, зобов'язана пройти місячні курси (навчання) приватного виконавця.

На курсах приватних виконавців викладаються практичні питання діяльності приватного виконавця, в тому числі про роботу з державними реєстрами даних, порядку вчинення виконавчих дій, організації та ведення діловодства приватного виконавця.

Інформація про проведення курсів приватних виконавців оприлюднюється на веб-сайтах Міністерства юстиції України та Національної ради приватних виконавців України.

Про проходження курсів приватного виконавця видається свідоцтво, термін дії якого становить один рік.

2. Особа, яка виявила бажання стати приватним виконавцем та відповідає вимогам частин першої та другої статті 6 цього Закону, після проходження навчання (курсів) приватних виконавців, подає до кваліфікаційної комісії заяву про допуск до складення кваліфікаційного іспиту разом з документами, які підтверджують відповідність зазначеним вимогам, а також декларацію особи, яка прирівнюється до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому законодавством про запобігання корупції.

3. Кваліфікаційна комісія проводить перевірку достовірності документів та відомостей, що подаються особою.

Строк розгляду заяви про допуск до складення кваліфікаційного іспиту не повинен перевищувати сорока п'яти днів з дня її надходження.

За результатами розгляду заяви та доданих до неї документів кваліфікаційна комісія приймає рішення про:

- 1) допуск особи до кваліфікаційного іспиту;
- 2) відмову в допуску особи до кваліфікаційного іспиту.

4. Кваліфікаційна комісія приймає рішення про відмову в наданні особі допуску до складання кваліфікаційного іспиту, якщо:

1) подано не всі документи, визначені Міністерством юстиції України, або документи не відповідають встановленим вимогам;

2) особа не відповідає встановленим цим Законом вимогам до осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

5. Особі, яка звернулася із заявою про допуск до складення кваліфікаційного іспиту, повідомляється про прийняте рішення письмово протягом трьох днів з дня його прийняття. У разі прийняття рішення про відмову в допуску особи до кваліфікаційного іспиту в рішенні

кваліфікаційної комісії в обов'язковому порядку зазначаються причини такої відмови.

6. Після усунення причин, які стали підставою для прийняття кваліфікаційною комісією рішення про відмову в наданні особі допуску для складання кваліфікаційного іспиту, особа має право повторно звернутись до кваліфікаційної комісії для отримання допуску в порядку, визначеному цим Законом.

Стаття 26. Кваліфікаційний іспит

1. Протягом трьох місяців з дня надання допуску особі до складання кваліфікаційного іспиту кваліфікаційна комісія проводить кваліфікаційний іспит.

2. Про дату та місце проведення кваліфікаційного іспиту повідомляються особи, допущені до його складання. Інформація про кваліфікаційний іспит розміщується також на веб-сайті Міністерства юстиції України та Національної ради приватних виконавців України. На іспиті мають право бути присутні представники засобів масової інформації та громадських об'єднань.

3. Кваліфікаційний іспит проводиться шляхом автоматизованого анонімного тестування особи, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

4. За складання кваліфікаційного іспиту особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, вносить плату, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. Особі, яка успішно склала кваліфікаційний іспит, Міністерство юстиції України на підставі відповідного рішення кваліфікаційної комісії протягом десяти днів з дня складання кваліфікаційного іспиту видає свідоцтво про право на здійснення діяльності приватного виконавця та посвідчення приватного виконавця.

6. Особа, яка не склала кваліфікаційного іспиту, має право скласти його повторно не раніше ніж через шість місяців.

Стаття 27. Присяга приватного виконавця

1. Особа, яка отримала свідоцтво про право на здійснення діяльності приватного виконавця, складає в порядку, визначеному Національною радою приватних виконавців України, присягу наступного змісту:

“Я, (ім'я та прізвище), урочисто присягаю в діяльності приватного виконавця бути відданим Україні, дотримуватися Конституції та законів України, правил професійної етики приватного виконавця, принципів верховенства права, законності та незалежності, зберігати професійну таємницю, чесно і сумлінно виконувати покладені на мене обов'язки.»

2. Підписаний текст присяги приватного виконавця зберігається в Міністерстві юстиції України.

3. Забороняється здійснення діяльності приватним виконавцем, який не

склав присягу.

Стаття 28. Початок здійснення діяльності приватного виконавця

1. Про початок діяльності приватний виконавець повідомляє Міністерство юстиції України.

2. В повідомленні про початок діяльності обов'язково зазначається:

1) інформація про офіс приватного виконавця;
2) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, інформація про страховика та страхову суму.

3. Міністерство юстиції України не пізніше наступного дня з дати отримання повідомлення вносить інформацію про приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Приватний виконавець має право розпочати здійснення діяльності з дня внесення інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. Про початок діяльності приватного виконавця Міністерство юстиції України повідомляє органи доходів і зборів за місцем постійного проживання приватного виконавця.

Стаття 29. Єдиний реєстр приватних виконавців України

1. Міністерство юстиції України забезпечує ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України.

2. У Єдиному реєстрі приватних виконавців України містяться відомості про:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) приватного виконавця;
- 2) дату та номер рішення про видачу свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця;
- 3) дату видачі та номер свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця;
- 4) офіс приватного виконавця;
- 5) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, відомості про страховика та страхову суму;
- 6) відкриті в установах банків рахунки, на яких зберігаються стягнуті з боржників кошти;
- 7) зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця;
- 8) дату та номер рішення про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та вид дисциплінарного стягнення;
- 9) дату та номер рішення про анулювання свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця.
- 10) помічників приватного виконавця.

3. Міністерство юстиції України зобов'язано вносити відповідні зміни до Єдиного реєстру приватних виконавців України не пізніше наступного дня з дня отримання відомостей, які згідно з цим Законом підлягають

внесенню до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. Доступ до інформації Єдиного реєстру приватних виконавців України здійснюється через мережу Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України із забезпеченням всім охочим можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування на основі поширених веб-оглядачів та редакторів без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів цілодобово і без обмежень чи стягнення плати.

Глава 3

ЗДІЙСНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ

Стаття 30. Страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця

1. Приватний виконавець зобов'язаний до початку здійснення своєї діяльності застрахувати цивільну-правову відповідальність перед третіми особами.

2. Забороняється здійснення діяльності приватного виконавця без чинного договору страхування цивільно-правової відповідальності.

3. Про укладання страхового контракту на новий період приватний виконавець зобов'язаний повідомити Міністерство юстиції України для внесення інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України не пізніше ніж за десять днів до дня закінчення поточного страхового контракту.

4. Національна рада приватних виконавців України зобов'язана здійснювати контроль за чинністю страхових договорів приватних виконавців.

5. Мінімальний розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності становить 300 мінімальних розмірів заробітної плати. Кабінет Міністрів України має право збільшити мінімальний розмір страхової суми за страховим договором для певних видів виконавчих дій.

6. Приватний виконавець не має права здійснювати виконавчі дії, якщо сума стягнення за виконавчим документом перевищує розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця. В такому випадку приватний виконавець зобов'язаний укласти договір страхування на належну страхову суму.

7. Порядок та інші умови страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 31. Офіс приватного виконавця

1. До початку здійснення діяльності приватний виконавець зобов'язаний організувати офіс, який повинен мати належні умови для

прийому відвідувачів, зберігання документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей та архіву приватного виконавця.

2. Офіс приватного виконавця повинен забезпечувати збереження професійної таємниці та бути захищеним від несанкціонованого проникнення.

3. Інформація про офіс приватного виконавця вноситься до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. До інформації про офіс приватного виконавця належать:

- поштова адреса офісу;
- номер телефону, номер факсу офісу;
- адреса електронної пошти;
- номер мобільного телефону приватного виконавця.

5. У разі здійснення в одному офісі діяльності двох і більше приватних виконавців на підставі укладених угод про взаємодію, офіс приватних виконавців повинен забезпечувати можливість здійснення кожним приватним виконавцем своєї діяльності одночасно та незалежно від іншого приватного виконавця, у тому числі забезпечувати окреме зберігання документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей, діловодства та архіву приватного виконавця.

6. Про зміну адреси офісу або засобів зв'язку приватний виконавець зобов'язаний негайно повідомити Міністерство юстиції України.

7. Офіс приватного виконавця повинен забезпечувати прийом відвідувачів не менше ніж 20 годин на тиждень.

8. Інформація про приватних виконавців, офіс яких розташовано на території відповідного судового округу, розміщується у приміщенні відповідного суду.

Стаття 32. Організація діяльності приватного виконавця

1. Приватний виконавець здійснює свою діяльність у порядку, передбаченому законодавством про виконавче провадження.

2. Приватний виконавець може виконувати свої обов'язки самостійно або разом з іншими приватними виконавцями, у тому числі в одному офісі, на підставі укладених між ними договорів.

3. Приватний виконавець, з метою належного виконання його обов'язків, має право залучити органи внутрішніх справ для сприяння у вчиненні ним виконавчих дій.

Залучення органів внутрішніх справ для сприяння у вчиненні виконавчих дій здійснюється за вмотивованим клопотанням приватного виконавця, органи внутрішніх справ не мають права відмовити в участі під час вчинення приватним виконавцем виконавчих дій.

4. Особа не має права здійснювати діяльність приватного виконавця після внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України запису про зупинення або припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

5. Крім повноважень, визначених у законодавстві про виконавче провадження, приватний виконавець має право надавати наступні послуги:

- 1) надання юридичних консультацій;
- 2) складання юридичних документів;
- 3) медіації з питань цивільно-правових відносин.

6. Приватний виконавець має посвідчення та печатку, опис і порядок використання яких встановлює Міністерство юстиції України.

7. Правила ведення діловодства та архіву приватного виконавця затверджуються Міністерством юстиції України за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері архівної справи і діловодства.

8. Приватний виконавець зобов'язаний забезпечити зберігання документів діловодства та архіву приватного виконавця протягом усього строку здійснення ним діяльності.

9. Приватний виконавець зобов'язаний подавати Міністерству юстиції України інформацію про свою діяльність у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

10. Приватний виконавець зобов'язаний сплачувати членські внески Національній раді приватних виконавців України.

Стаття 33. Помічник приватного виконавця

1. Приватний виконавець має право мати помічників, які працюють на підставі трудового договору (контракту), укладеного з приватним виконавцем.

2. Помічником приватного виконавця може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту, володіє державною мовою, пройшов навчання в порядку, встановленому Національною радою приватних виконавців України.

3. Помічником приватного виконавця не може бути особа, яка відноситься до категорій, передбачених пунктами 2-8 частини третьої статті 23 цього Закону.

Помічнику приватного виконавця забороняється суміщати роботу помічника приватного виконавця з діяльністю, несумісною з діяльністю приватного виконавця.

Відповідні положення повинні бути передбачені в трудовому договорі (контракті).

4. Приватний виконавець зобов'язаний в день початку виконання обов'язків помічником приватного виконавця повідомити про це Міністерство юстиції України для внесення відповідної інформації в Єдиний реєстр приватних виконавців України.

Стаття 34. Права та обов'язки помічника приватного виконавця

1. Помічник приватного виконавця працює під керівництвом та наглядом приватного виконавця. Приватний виконавець відповідальний за

діяльність помічника під час вчинення виконавчих дій, у тому числі за шкоду, завдану помічником приватного виконавця сторонам виконавчого провадження та третім особам.

2. Помічник приватного виконавця зобов'язаний виконувати свої професійні обов'язки відповідно до законів України, умов трудового договору (контракту), виконувати вказівки та інструкції приватного виконавця, зберігати професійну таємницю та постійно підвищувати свій професійний рівень.

3. Помічник приватного виконавця має право складати документи щодо вчинення виконавчих дій; здійснювати прийом фізичних та юридичних осіб; вести діловодство та архів приватного виконавця; вчиняти інші дії за дорученням приватного виконавця, крім повернення виконавчого документа; відкриття, зупинення, закінчення виконавчого провадження; накладення арешту на майно боржника; вилучення майна та передачі його на реалізацію; накладення штрафів на фізичних та юридичних осіб.

Стаття 35. Припинення та зупинення діяльності помічника приватного виконавця

1. Діяльність помічника приватного виконавця припиняється у разі:

1) припинення трудових відносин з приватним виконавцем з підстав, визначених законодавством про працю та трудовим договором (контрактом);
2) припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

2. Діяльність помічника приватного виконавця зупиняється одночасно з зупиненням права на здійснення діяльності приватного виконавця.

3. Про припинення діяльності помічника приватного виконавця Міністерство юстиції України вносить відповідний запис у Єдиний реєстр приватних виконавців України.

Стаття 36. Збір в Державний бюджет України, винагорода приватного виконавця та авансування витрат на організацію та проведення виконавчих дій

1. За відкриття виконавчого провадження стягувач сплачує збір в Державний бюджет України в розмірі 0,1% від суми стягнення за виконавчим документом, але не більше 10% розміру мінімальної заробітної плати.

2. За вчинення виконавчих дій приватному виконавцю сплачується винагорода.

3. Винагорода приватного виконавця складається з основної та додаткової.

4. Основна винагорода встановлюється в залежності від виконавчих дій, які підлягають вчиненню у виконавчому провадженні у вигляді фіксованої суми за вчинення виконавчої дії або відсотку від суми, яка підлягає стягненню за виконавчим документом.

Розмір основної винагороди приватного виконавця встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства юстиції України,

погодженим з Національною радою приватних виконавців України.

5. Основна винагорода приватного виконавця стягується з боржника разом із сумою, що підлягає стягненню за виконавчим документом.

6. Якщо суму, передбачену в частині п'ятій цієї статті, стягнуто частково, сума основної винагороди приватного виконавця, визначена у відсотковому відношенні до суми стягнення, виплачується пропорційно фактично стягнутій сумі.

7. Основна винагорода, визначена у вигляді фіксованої суми, стягується після повного виконання рішення.

8. Приватний виконавець здійснює розрахунок основної винагороди у порядку, визначеному Міністерством юстиції України та ознайомлює з ним стягувача одночасно з відкриттям виконавчого провадження.

Приватний виконавець зобов'язаний роз'яснити сторонам виконавчого провадження порядок сплати та стягнення основної винагороди приватного виконавця.

9. Між приватним виконавцем та стягувачем може бути укладено договір про сплату додаткової винагороди приватного виконавця. Стягувач сплачує додаткову винагороду виключно за рахунок власних коштів.

10. Приватному виконавцю заборонено укладати угоди з метою зміни розміру основної винагороди або порядку її стягнення.

11. Солідарні боржники несуть солідарний обов'язок зі сплати основної винагороди.

12. Витрати, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій, відшкодовуються в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

13. Між приватним виконавцем та стягувачем може бути укладено договір про авансування витрат на організацію та проведення виконавчих дій.

14. Приватний виконавець зобов'язаний погоджувати зі стягувачем витрати на організацію та проведення виконавчих дій у разі їх авансування стягувачем.

Стаття 37. Зберігання коштів

1. Приватний виконавець уповноважений приймати кошти, цінні папери або інші цінності, що передаються йому або вилучаються у боржника за результатами вчинення виконавчих дій для подальшої їх передачі стягувачу.

2. Приватний виконавець зобов'язаний відкрити в установі банку рахунок для зберігання стягнутих з боржника коштів та виплати їх стягувачу.

Приватний виконавець повідомляє Міністерство юстиції України про рахунки для зберігання стягнутих коштів в установах банків у день відкриття таких рахунків.

3. Приватний виконавець вносить готівкові кошти, вилучені у боржника, не пізніше ніж через три дні на рахунок, зазначений у частині

другій цієї статті.

4. Власні кошти приватний виконавець зберігає на окремих рахунках.

5. Кошти, цінні папери чи інші цінності, вказані в частині першій цієї статті, не включаються до складу спадкової маси у разі смерті приватного виконавця, на них не може бути накладено арешт або звернено стягнення за боргами приватного виконавця.

6. У разі анулювання свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця, установи банків, у яких було відкрито рахунки для зберігання стягнутих з боржника коштів, зобов'язані перерахувати залишок коштів з таких рахунків на рахунок приватного виконавця, якому передано виконавчі провадження для продовження вчинення виконавчих дій.

Стаття 38. Підвищення кваліфікації

1. Приватний виконавець зобов'язаний кожні три роки з дня отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця підвищувати кваліфікацію та скласти іспит шляхом автоматизованого анонімного тестування.

2. Приватний виконавець, діяльність якого на час підвищення кваліфікації зупинена, зобов'язаний пройти підвищення кваліфікації перед поновленням діяльності.

3. Порядок підвищення кваліфікації затверджуються Міністерством юстиції України за погодженням з Національно радою приватних виконавців України.

4. Приватний виконавець, який не склав іспит, має право протягом трьох місяців скласти іспит повторно.

5. Повторний іспит складається перед кваліфікаційною комісією.

Глава 4

ВІДВІД ТА ЗАМІЩЕННЯ ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ

Стаття 39. Відвід приватного виконавця

1. За наявності обставин для відводу, передбачених законодавством про виконавче провадження, або наявності конфлікту інтересів, приватний виконавець зобов'язаний заявити самовідвід та повідомити про це стягувача.

2. У випадку самовідводу приватного виконавця він зобов'язаний повернути виконавчий документ стягувачу або передати його іншому приватному виконавцю, визначеному стягувачем.

Стаття 40. Заміщення приватного виконавця

1. Приватний виконавець, у разі тимчасової відсутності у зв'язку з відпусткою, хворобою, відрядженням або з інших причин, має право, а якщо строк тимчасової відсутності більше десяти робочих днів – зобов'язаний вирішити питання щодо заміщення іншим приватним виконавцем.

2. Заміщення приватного виконавця здійснюється за погодженням зі

стягувачем на підставі договору, укладеного з іншим приватним виконавцем.

У разі відсутності згоди стягувача, приватний виконавець повертає виконавчий документ стягувачу або передає іншому приватному виконавцю, визначеному стягувачем.

3. Приватний виконавець, який заміщує приватного виконавця, вчиняє виконавчі дії самостійно та прикладає свою особисту печатку.

Такий приватний виконавець зобов'язаний окремо вести діловодство за приватного виконавця, якого він заміщує.

4. Заміщення приватного виконавця припиняється в день поновлення приватним виконавцем діяльності.

Глава 5

КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ

Стаття 41. Контроль Міністерства юстиції України за діяльністю приватного виконавця

1. Контроль за діяльністю приватних виконавців здійснюється Міністерством юстиції України шляхом проведення планових і позапланових перевірок у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

2. Планові перевірки проводяться не частіше ніж один раз на два роки з обов'язковим повідомленням приватного виконавця про час і місце проведення перевірки не пізніше ніж за 10 днів до її початку. Попередні періоди, що раніше перевірялися, не можуть бути предметом наступних перевірок, крім перевірок за зверненнями фізичної чи юридичної особи.

3. Позапланові перевірки проводяться на підставі:

1) звернень учасників виконавчого провадження, якщо з таких звернень вбачається порушення приватним виконавцем законодавства під час вчинення виконавчих дій;

2) неподання приватним виконавцем у строки, передбачені цим Законом, інформації, необхідної для ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України;

3) подання приватним виконавцем Міністерству юстиції України недостовірної інформації щодо здійснення своєї діяльності чи її неподання без поважних причин;

4) порушення приватним виконавцем порядку ведення Єдиного реєстру виконавчих проваджень.

4. Під час проведення позапланових перевірок з'ясовуються лише ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для здійснення цих перевірок. Повторна перевірка з питань, що вже були предметом перевірки, не допускається, крім випадків, передбачених цим Законом.

5. За місцем проведення перевірки поділяються на виїзні та невиїзні.

6. У разі проведення позапланової невиїзної перевірки Міністерство юстиції України надсилає приватному виконавцю письмовий запит в межах предмета звернення. У зазначений в запиті строк приватний виконавець

надає Міністерству юстиції України вмотивовану відповідь та копії відповідних документів.

7. У разі виявлення під час здійснення заходів контролю дисциплінарного проступку приватного виконавця, Міністерство юстиції України вносить подання до дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 42. Контроль Національної ради приватних виконавців України за діяльністю приватного виконавця

1. Національна рада приватних виконавців України має право за зверненням учасника виконавчого провадження або за власною ініціативою здійснити перевірку діяльності приватного виконавця на предмет дотримання ним:

- 1) статуту Національної ради приватних виконавців України;
- 2) Кодексу професійної етики приватного виконавця;
- 3) положень та інших рішень Національної ради приватних виконавців України, пов'язаних з діяльністю приватних виконавців.

2. Перевірка Національною радою приватних виконавців України діяльності приватного виконавця здійснюється шляхом надсилання приватному виконавцю письмового запиту в межах предмета перевірки. Протягом п'ятнадцяти днів з дня отримання приватним виконавцем запиту, приватний виконавець зобов'язаний надати Національній раді приватних виконавців України пояснення та копії відповідних документів.

3. Національна рада приватних виконавців України зобов'язана протягом 30 днів з дня отримання пояснень приватного виконавця або часу, коли такі пояснення повинні були бути отримані у разі їх ненадання, розглянути наявні матеріали на предмет наявності в діях приватного виконавця ознак дисциплінарного проступку та вирішити питання про внесення до дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 43. Оскарження рішень, дій та бездіяльності приватного виконавця

1. Рішення, дії або бездіяльність приватного виконавця щодо примусового виконання рішень можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Глава 6

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ

Стаття 44. Відповідальність приватного виконавця

1. Приватний виконавець несе за свої дії та завдану третім особам шкоду цивільно-правову, адміністративну, дисциплінарну чи кримінальну відповідальність у порядку та обсягах, встановлених законодавством.

2. Приватні виконавці несуть дисциплінарну відповідальність в

порядку, встановленому цим Законом.

3. Міністерство юстиції України за поданням дисциплінарної комісії накладає на приватних виконавців дисциплінарні стягнення.

Стаття 45. Дисциплінарні проступки

1. Дисциплінарними проступками приватного виконавця є винне невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків.

2. До дисциплінарних проступків згідно з частиною першої цієї статті відноситься:

1) виявлення за результатами здійснення Міністерством юстиції України контролю за діяльністю приватного виконавця фактів порушень приватним виконавцем законодавства у сфері виконавчого провадження;

2) виявлення за результатами здійснення Національною радою приватних виконавців України перевірок діяльності приватного виконавця порушень актів, визначених частиною першою статті 42 цього Закону.

Стаття 46. Дисциплінарна комісія

1. Дисциплінарна комісія утворюється для розгляду питань притягнення приватних виконавців до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарних проступків та організації перевірки оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність приватного виконавця.

2. Положення про дисциплінарну комісію затверджується Міністерством юстиції України.

3. До складу дисциплінарної комісії входять сім осіб, з яких по три особи визначаються Міністерством юстиції України та Національною радою приватних виконавців України, а одна особа визначається Антикорупційним бюро України.

Зазначені органи мають право обирати до складу дисциплінарної комісії осіб з числа своїх представників, суддів, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців.

3. Персональний склад комісії затверджується наказом Міністерства юстиції України. Головою дисциплінарної комісії є Міністр юстиції України.

4. Строк повноважень дисциплінарної комісії становить 2 роки.

5. Дисциплінарна комісія:

1) розглядає подання Міністерства юстиції України та Національної ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

2) у разі надходження скарг на діяльність приватних виконавців, направляє їх на перевірку Міністерству юстиції України чи Національній раді приватних виконавців України;

3) організовує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність приватного виконавця та вживає заходів щодо їх спростування;

4) приймає рішення, на підставі подань Міністерства юстиції України чи Національної ради приватних виконавців України, про накладення на

приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

5. Дисциплінарна комісія вважається повноважною у разі присутності не менше п'яти членів комісії.

6. Рішення дисциплінарної комісії приймаються на її засіданні шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

У разі рівного розподілу голосів, голос Голови дисциплінарної комісії є визначальним.

7. Рішення дисциплінарної комісії оформлюється протоколом, який підписують усі присутні на засіданні члени комісії.

8. На засіданні дисциплінарної комісії мають право бути присутні представники Національної ради приватних виконавців України, громадських організацій та засобів масової інформації.

Стаття 47. Розгляд питань про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності

1. У разі, якщо Міністерством юстиції України за результатами здійснення заходів контролю за діяльністю приватного виконавця прийнято рішення про внесення подання до дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та існує очевидна небезпека подальшого порушення цим приватним виконавцем інтересів держави чи третіх осіб, Міністерство юстиції України може зупинити право на здійснення діяльності приватного виконавця до прийняття дисциплінарною комісією відповідного рішення, але не довше ніж на два місяці.

2. У разі встановлення Національною радою приватних виконавців України під час здійснення перевірки приватного виконавця обставин, передбачених у частині першій цієї статті, Національна рада приватних виконавців України може звернутись до Міністерства юстиції України з клопотанням про зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

За результатами розгляду клопотання, Міністерство юстиції України зупиняє право на здійснення діяльності такого приватного виконавця.

3. Дисциплінарна комісія розглядає подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та приймає рішення про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення протягом двох місяців з дня виявлення дисциплінарного проступку, але не пізніше року з дня його вчинення.

4. У разі якщо подання до дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності внесено за результатами перевірки діяльності приватного виконавця, здійсненої на підставі скарги учасника виконавчого провадження, яка одночасно є предметом судового розгляду з оскарження рішень, дій та бездіяльності приватного виконавця, то дисциплінарна комісія відкладає розгляд цього

подання до набрання законної сили рішенням суду за результатами розгляду такої скарги.

У цьому разі перебіг строків, передбачених частинами першою – третьою цієї статті зупиняється, до набрання рішенням суду законної сили.

5. Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності:

1) зобов'язана запросити на засідання приватного виконавця та заслухати його пояснення з питань, що стали підставою для внесення подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

2) має право запросити на засідання учасника виконавчого провадження, скарга якого стала підставою для перевірки діяльності приватного виконавця та внесення подання про його притягнення до дисциплінарної відповідальності для надання додаткових пояснень по суті скарги;

3) має право запросити на засідання та заслухати думку експертів в галузі права, представників органів державної влади та місцевого самоврядування та інших осіб за їх згодою.

6. Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, приймає одне з таких рішень:

1) задовольнити подання та накладити на приватного виконавця дисциплінарне стягнення;

2) відхилити подання та направити матеріали для повторної перевірки приватного виконавця;

3) відхилити подання та відмовити в накладенні на приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

7. У разі якщо дисциплінарною комісією прийнято рішення про задоволення подання про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення, дисциплінарна комісія під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховує ступінь вини приватного виконавця, тяжкість вчиненого ним дисциплінарного проступку, а також чи накладались раніше на приватного виконавця дисциплінарні стягнення.

Стаття 48. Дисциплінарні стягнення

1. Дисциплінарними стягненнями, що накладаються на приватних виконавців, є:

1) попередження;

2) догана;

3) повторне складання приватним виконавцем кваліфікаційного іспиту;

4) зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця на термін до шести місяців;

5) позбавлення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

2. Міністерство юстиції України за поданням дисциплінарної комісії

накладає на приватного виконавця дисциплінарне стягнення.

3. Про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення робиться запис у Єдиному реєстрі приватних виконавців України.

4. У разі якщо приватний виконавець протягом року з дня накладення на нього дисциплінарного стягнення не вчинив нового дисциплінарного проступку, він вважається таким, що не притягувався до дисциплінарної відповідальності.

Глава 7

ЗУПИНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ПРАВА НА ЗДІЙСНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ

Стаття 49. Зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця

1. Право на здійснення діяльності приватного виконавця зупиняється у таких випадках:

1) за власним бажанням на підставі заяви приватного виконавця про зупинення діяльності - у разі обрання чи призначення приватного виконавця на посаду, заняття діяльністю несумісною з діяльністю приватного виконавця чи невиконання діяльності приватного виконавця протягом тривалого терміну;

2) у разі заміщення приватного виконавця іншим приватним виконавцем - на термін такого заміщення;

3) якщо приватний виконавець не уклав договору про страхування цивільно-правової відповідальності або розмір страхової суми не відповідає вимогам цього Закону - до усунення цих недоліків, але не більш як на один місяць з дня встановлення цих обставин;

4) у разі внесення дисциплінарній комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності - на термін та в порядку, передбаченому частинами першою та другою статті 47 цього Закону;

5) у разі накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця - на термін, визначений у рішенні Міністерства юстиції України про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення;

6) у разі застосування до приватного виконавця як підозрюваного чи обвинуваченого у кримінальному провадженні запобіжних заходів у вигляді домашнього арешту з заборобою залишати житло у робочий час або тримання під вартою - на час дії запобіжного заходу;

7) у випадку несплати приватним виконавцем членських внесків Національній раді приватних виконавців України.

2. Про зупинення діяльності з підстав, передбачених пунктами 1 та 2 частини першої цієї статті, приватний виконавець зобов'язаний повідомити про це Міністерство юстиції України на пізніше ніж за три робочі дні.

3. Не допускається зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті приватним виконавцем, у якого на виконанні є виконавчі провадження.

4. Приватний виконавець, у разі зупинення його діяльності на підставі пунктів 3, 4, 6 та 7 частини першої цієї статті, зобов'язаний вирішити питання щодо заміщення іншим приватним виконавцем у порядку, визначеному статтею 40 цього Закону.

5. У разі зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 5 частини першої цієї статті, приватний виконавець зобов'язаний передати виконавчі документи іншому приватному виконавцю або повернути їх стягувачам.

6. Зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 7 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за поданням Національної ради приватних виконавців України.

7. Зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця здійснюється на підставі рішення Міністерства юстиції України за наявності підстав, визначених цією статтею.

8. З дня внесення інформації про зупинення права на здійснення діяльності в Єдиний реєстр приватних виконавців України приватному виконавцю забороняється здійснювати будь-яку діяльність за винятком дій, пов'язаних з переданням виконавчих документів іншому приватному виконавцю.

9. Рішення Міністерства юстиції України про зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця може бути оскаржене до суду.

Стаття 50. Поновлення права на здійснення діяльності приватного виконавця

1. У разі зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 1-3 та 6 частини першої статті 49 цього Закону, його поновлення здійснюється на підставі відповідної заяви приватного виконавця.

2. Для поновлення права на здійснення діяльності приватного виконавця, зупиненого на підставі пункту 3 частини першої 49 цього Закону, до заяви приватного виконавця додається договір страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця та докази його сплати.

3. Для поновлення права на здійснення діяльності приватного виконавця, зупиненого на підставі пункту 6 частини першої 49 цього Закону, до заяви приватного виконавця додаються докази зміни чи закінчення застосування запобіжних заходів.

4. Поновлення права на здійснення діяльності приватного виконавця, зупиненого на підставі пункту 7 частини першої 49 цього Закону здійснюється на підставі відповідного подання Національної ради приватних виконавців України.

5. Діяльність приватного виконавця поновлюється на підставі рішення Міністерства юстиції України з дня внесення відповідного рішення в Єдиний реєстр приватних виконавців України.

6. Міністерство юстиції України зобов'язано прийняти рішення про поновлення права на здійснення діяльності приватного виконавця протягом трьох робочих днів з дня встановлення обставин для його поновлення або припинення дії обставин, які були підставою для прийняття рішення про його зупинення.

Стаття 51. Припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця

1. Право на здійснення діяльності приватного виконавця припиняється шляхом анулювання свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця у разі, якщо:

1) приватний виконавець подав заяву про припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця;

2) Міністерство юстиції України встановило факт невідповідності приватного виконавця вимогам, встановленим у статті 23 цього Закону;

3) на приватного виконавця накладено дисциплінарне стягнення у вигляді позбавлення права на здійснення діяльності приватного виконавця;

4) приватний виконавець не уклав договору страхування цивільно-правової відповідальності протягом одного місяця з дня зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 3 частини першої статті 49 цього Закону;

5) приватний виконавець не пройшов підвищення кваліфікації в порядку, передбаченому статтею 38 цього Закону;

6) встановлено факт подання приватним виконавцем неправдивих відомостей для отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця;

7) приватний виконавець виїхав за межі України на постійне проживання;

8) приватного виконавця визнано безвісно відсутнім або померлим;

9) смерті приватного виконавця.

2. Міністерство юстиції України, у разі встановлення вказаних у частині першій цієї статті підстав, приймає рішення про припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

3. Рішення про припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті приймається Міністерством юстиції України за умови відсутності у приватного незакінчених виконавчих проваджень та надання ним доказів передачі до відповідного державного архіву документів діловодства та архіву приватного виконавця.

4. Інформація про прийняття Міністерством юстиції України рішення про припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця

вноситься до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Стаття 52. Порядок припинення діяльності приватного виконавця та передання виконавчих документів

1. Приватний виконавець зобов'язаний припинити діяльність з дня внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України інформації про припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

2. У разі припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 2-9 частини першої статті 51 цього Закону, Національна рада приватних виконавців України визначає тимчасового приватного виконавця, який зобов'язаний протягом трьох місяців здійснити заходи з припинення діяльності приватного виконавця.

3. Тимчасовий приватний виконавець вирішує питання щодо передання виконавчих документів, які перебували на виконанні у приватного виконавця, право на здійснення діяльності приватного виконавця якого припинено, а також передання документів діловодства та архіву приватного виконавця до відповідного державного архіву.

4. Виконавчі документи передаються приватному виконавцю, визначеному стягувачем, або повертаються стягувачу.

Порядок передання виконавчих документів від одного приватного виконавця (тимчасового приватного виконавця) іншому визначається Міністерством юстиції України

Глава 8

САМОВРЯДУВАННЯ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ

Стаття 53. Засади самоврядування приватних виконавців

1. Самоврядування приватних виконавців ґрунтується на принципах виборності, гласності, підзвітності та обов'язковості для виконання приватними виконавцями рішень органів самоврядування.

2. Брати участь у роботі органів самоврядування приватних виконавців та бути обраними до їх складу можуть лише приватні виконавці, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

3. Приватні виконавці, які обрані на посади Голови, заступників голови Ради приватних виконавців України та членів рад приватних виконавців регіонів мають право під час виконання відповідних повноважень відмовляти в прийнятті виконавчих документів від фізичних або юридичних осіб.

Стаття 54. Національна рада приватних виконавців України

1. Національна рада приватних виконавців України є недержавною некомерційною професійною організацією, яка об'єднує всіх приватних виконавців України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування приватних виконавців.

2. Національна рада приватних виконавців України є юридичною

особою та діє через організаційні форми самоврядування приватних виконавців, передбачені цим Законом.

3. Національна рада приватних виконавців України:

1) представляє приватних виконавців України у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями;

2) захищає професійні права приватних виконавців;

3) забезпечує високий професійний рівень та розвиток приватних виконавців;

4) забезпечує престиж професій приватних виконавців;

5) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

4. Національна рада приватних виконавців України утворюється з'їздом приватних виконавців України та не може бути реорганізована. Національна рада приватних виконавців України може бути ліквідована лише на підставі закону.

5. Статут Національної ради приватних виконавців України затверджується з'їздом приватних виконавців України та є її установчим документом.

6. З моменту державної реєстрації Національної ради приватних виконавців України її членами стають усі приватні виконавці, які мають свідоцтво про право на здійснення діяльності приватного виконавця.

7. Приватний виконавець стає членом Національної ради приватних виконавців України з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

8. У разі зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця зупиняється і його членство в Національній раді приватних виконавців України.

9. Бюджет Національної ради приватних виконавців України формується за рахунок сплати приватними виконавцями членських внесків та інших надходжень, відповідно до статутних документів Національної ради приватних виконавців України.

Стаття 55. Органи Національної ради приватних виконавців України

1. Органами Національної ради приватних виконавців України є:

1) з'їзд приватних виконавців регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);

2) Рада приватних виконавців регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);

3) Рада приватних виконавців України;

4) Голова Ради приватних виконавців України;

5) ревізійна комісія;

6) з'їзд приватних виконавців України.

2. Національна рада приватних виконавців України може створювати інші органи, необхідні для виконання повноважень, визначених цим Законом.

Стаття 56. З'їзд приватних виконавців регіону

1. З'їзд приватних виконавців регіону скликається радою приватних виконавців регіону у разі необхідності, але не рідше одного разу на рік. З'їзд приватних виконавців регіону може бути скликано також за пропозицією Ради приватних виконавців України або не менш як однієї десятої від загальної кількості приватних виконавців регіону, офіс яких знаходиться у відповідному регіоні.

2. Інформація про з'їзд приватних виконавців регіону, питання порядку денного розміщується на веб-сайті Національної ради приватних виконавців України.

3. Порядок організації та проведення з'їзду приватних виконавців регіону визначається Радою приватних виконавців України.

4. З'їзд приватних виконавців регіону вважається повноважним, якщо в його роботі бере участь більше половини приватних виконавців, офіс яких знаходиться у відповідному регіоні. У разі якщо перший з'їзд не відбувся через відсутність кворуму, повторний з'їзд вважається повноважним, якщо на ньому присутні не менш ніж 30 відсотків приватних виконавців, офіс яких знаходиться у відповідному регіоні.

5. До повноважень з'їзду приватних виконавців регіону належать:

1) обрання Голови та членів ради приватних виконавців регіону, дострокове відкликання їх з посад;

2) розгляд та затвердження звіту ради приватних виконавців регіону, Голови ради приватних виконавців регіону;

3) контроль за діяльністю регіональних органів, утворених Національною радою приватних виконавців України;

4) здійснення інших повноважень, визначених Національною радою приватних виконавців України.

6. З'їзд приватних виконавців регіону приймає рішення шляхом голосування більшістю голосів учасників з'їзду.

7. Вибори Голови та членів ради приватних виконавців регіону проводяться шляхом таємного рейтингового голосування.

Стаття 57. Рада приватних виконавців регіону

1. У період між з'їздами приватних виконавців регіону функції самоврядування приватних виконавців у регіоні виконує рада приватних виконавців регіону.

2. Голова та члени ради приватних виконавців регіону обираються з'їздом приватних виконавців регіону з числа приватних виконавців, офіс яких знаходиться у відповідному регіоні.

3. Термін повноважень ради приватних виконавців регіону становить три роки. Одна й та сама особа не може бути головою або членом ради

приватних виконавців регіону більше ніж два строки підряд.

4. Кількість членів ради приватних виконавців регіону становить 3 особи та може бути збільшена на підставі відповідного рішення Ради приватних виконавців України.

5. На першому засіданні члени ради приватних виконавців регіону за пропозицією Голови ради обирають зі свого складу заступника голови та секретаря ради.

Голова, заступник голови, секретар, члени ради приватних виконавців регіону можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців регіону.

4. Рада приватних виконавців регіону:

1) представляє приватних виконавців регіону;

2) складає порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців регіону;

3) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців регіону, здійснює контроль за їх виконанням;

4) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців, захисту їх професійних і соціальних прав;

5) розпоряджається коштами та майном відповідно до затвердженого кошторису;

6) забезпечує діяльність регіональних органів, утворених Національною радою приватних виконавців України;

7) здійснює інші повноваження відповідно до рішень з'їзду приватних виконавців регіону, Ради приватних виконавців України, з'їзду приватних виконавців України.

5. Засідання ради приватних виконавців регіону є повноважним, якщо в його роботі бере участь більше половини її членів. Рішення на засіданнях ради приватних виконавців регіону приймаються шляхом голосування більшістю голосів від загальної кількості її членів. У разі рівного розподілу голосів, голос головуючого на засіданні є вирішальним.

6. Голова, заступник голови, секретар ради приватних виконавців регіону можуть отримувати за свою роботу винагороду, розмір та порядок виплати якої встановлюються Радою приватних виконавців України.

7. Члени ради приватних виконавців регіону одночасно є делегатами приватних виконавців регіону на з'їзд приватних виконавців України.

8. Рада приватних виконавців регіону є юридичною особою. Повноваження і порядок роботи ради приватних виконавців регіону визначаються положенням про раду приватних виконавців регіону, яке затверджується Радою приватних виконавців України.

Стаття 58. Голова ради приватних виконавців регіону

1. Голова ради приватних виконавців регіону представляє раду в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

2. Голова ради приватних виконавців регіону забезпечує скликання та проведення засідань ради приватних виконавців регіону, організовує і забезпечує ведення діловодства ради приватних виконавців регіону, вчиняє інші дії, передбачені положенням про раду приватних виконавців регіону, рішеннями з'їзду приватних виконавців регіону, ради приватних виконавців регіону, Ради приватних виконавців України, з'їзду приватних виконавців України, а також організовує діяльність регіональних органів, утворених Національною радою приватних виконавців України.

3. Голова ради приватних виконавців регіону є членом Ради приватних виконавців України за посадою.

Стаття 59. Ревізійна комісія

1. Для здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю Національної ради приватних виконавців України та її органів діє ревізійна комісія.

Ревізійна комісія підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. Голова та члени ревізійної комісії обираються з'їздом приватних виконавців України строком на два роки з числа приватних виконавців. Кількість членів ревізійної комісії визначається з'їздом приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії не можуть одночасно входити до складу інших органів Національної ради приватних виконавців України.

3. За результатами перевірок ревізійна комісія складає висновки, які подає на розгляд та затвердження з'їзду приватних виконавців України.

Стаття 60. З'їзд приватних виконавців України

1. Вищим органом самоврядування приватних виконавців є з'їзд приватних виконавців України.

2. Приватних виконавців на з'їзді приватних виконавців України представляють делегати, які є членами рад приватних виконавців регіонів.

3. З'їзд приватних виконавців України скликається Радою приватних виконавців України не рідше одного разу на два роки.

4. З'їзд приватних виконавців України також може бути скликано на вимогу Міністерства юстиції України, або не менше десяти відсотків від загальної кількості членів Національної ради приватних виконавців України, або не менше однієї третини рад приватних виконавців регіонів.

Рада приватних виконавців України зобов'язана скликати та організувати проведення з'їзду приватних виконавців України протягом 30 днів з дня отримання вимоги про скликання з'їзду приватних виконавців України.

5. Про день, час і місце початку роботи з'їзду приватних виконавців

України та питання, що вносяться на його обговорення, Рада приватних виконавців України повідомляє всіх членів рад приватних виконавців регіонів не пізніше як за чотирнадцять днів до дня початку роботи з'їзду, а також розміщує цю інформацію веб-сайті Національної ради приватних виконавців України.

6. З'їзд приватних виконавців України є правомочним, якщо у його роботі бере участь більше половини делегатів, які представляють більшість рад приватних виконавців регіонів.

7. З'їзд приватних виконавців України:

1) обирає Голову та заступників голови Ради приватних виконавців України і достроково відкликає їх з посад;

2) затверджує статут Національної ради приватних виконавців України та вносить зміни до нього;

3) затверджує Кодекс професійної етики приватних виконавців;

4) затверджує положення про Раду приватних виконавців України, положення про ревізійну комісію;

5) створює та затверджує положення про інші органи Національної ради приватних виконавців України;

6) розглядає та затверджує звіти Ради приватних виконавців України, висновки ревізійної комісії та звіти інших, створених Національною радою приватних виконавців України органів;

7) затверджує кошторис Національної ради приватних виконавців України, її органів та затверджує звіт про їх виконання;

8) встановлює порядок складання присяги приватних виконавців;

9) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

8. Рішення з'їзду приватних виконавців України приймаються шляхом голосування більшістю голосів делегатів, що беруть участь у з'їзді.

Стаття 61. Рада приватних виконавців України

1. У період між з'їздами приватних виконавців України функції самоврядування приватних виконавців виконує Рада приватних виконавців України.

Повноваження і порядок роботи Ради приватних виконавців України визначаються цим Законом та положенням про Раду приватних виконавців України, що затверджується з'їздом приватних виконавців України.

Рада приватних виконавців України підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. До складу Ради приватних виконавців України входять за посадою голови рад приватних виконавців регіонів та Голова і два заступники голови Ради приватних виконавців України, які обираються шляхом таємного рейтингового голосування з'їздом приватних виконавців України.

Секретар Ради приватних виконавців України обирається Радою приватних виконавців України зі складу членів Ради приватних виконавців України.

3. Строк повноважень Голови, заступників голови, секретаря і членів Ради приватних виконавців України становить три роки. Одна й та сама особа не може бути Головою, заступником голови, секретарем або членом Ради приватних виконавців України більше ніж два строки підряд.

4. Голові, заступникам голови Ради приватних виконавців України з'їздом приватних виконавців України або 2/3 голосів членів Ради приватних виконавців України може бути висловлено недовіру.

Оголошення недовіри Голові або заступникам голови Ради приватних виконавців України має наслідком їх переобрання.

Секретар Ради приватних виконавців України може бути достроково відкликаний з посади за рішенням Ради приватних виконавців України.

5. Рада приватних виконавців України:

1) складає порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців України;

2) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців України;

3) затверджує положення про з'їзд приватних виконавців регіонів, раду приватних виконавців регіонів та інші регіональні органи, у разі їх утворення Національною радою приватних виконавців України;

4) забезпечує діяльність органів, утворених Національною радою приватних виконавців України;

5) встановлює розмір та порядок сплати членських внесків приватних виконавців в Національну раду приватних виконавців України;

6) організовує систему навчання помічників приватних виконавців;

7) бере участь у розробці та погоджує проекти нормативно-правових актів, визначені цим Законом;

8) вносить Міністерству юстиції України кандидатури членів кваліфікаційної та дисциплінарної комісії від Національної ради приватних виконавців України;

9) приймає рішення про внесення Міністерству юстиції України клопотання про зупинення права на здійснення діяльності приватного виконавця у випадках, передбачених цим Законом;

10) приймає рішення про внесення до дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

11) сприяє діяльності рад приватних виконавців регіонів, координує їх діяльність;

12) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців;

13) приймає рішення про розпорядження коштами і майном Національної ради приватних виконавців України відповідно до затвердженого з'їздом приватних виконавців України кошторису;

14) розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність рад приватних виконавців регіонів, їх голів, скасовує рішення рад приватних виконавців регіонів;

15) забезпечує створення і ведення веб-сайту Національної ради приватних виконавців України;

16) здійснює інші повноваження, передбачені в цьому Законі та статуті Національної ради приватних виконавців України.

6. Засідання Ради приватних виконавців України скликаються Головою Ради приватних виконавців України, а в разі його відсутності - одним із заступників голови не рідше одного разу на два місяці.

Засідання Ради приватних виконавців України може бути також скликане за пропозицією не менш як п'яти членів Ради приватних виконавців України.

7. Засідання Ради приватних виконавців України є повноважним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Ради. Рішення Ради приватних виконавців України приймаються більшістю голосів від загальної кількості її членів. У разі рівного розподілу голосів членів Ради голос головуючого на засіданні є вирішальним.

8. Голова та заступники голови Ради приватних виконавців України можуть отримувати винагороду у розмірі, встановленому з'їздом приватних виконавців України.

Стаття 62. Голова Ради приватних виконавців України

1. Голова Ради приватних виконавців України за посадою є Головою Національної ради приватних виконавців України.

2. Голова Ради приватних виконавців України представляє Раду приватних виконавців України та Національну раду приватних виконавців України в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

3. Голова Ради приватних виконавців України:

1) скликає та забезпечує проведення засідань Ради приватних виконавців України;

2) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

3) організовує і забезпечує ведення діловодства Ради приватних виконавців України;

4) розпоряджається коштами і майном Національної ради приватних виконавців України відповідно до затвердженого кошторису;

5) організовує і забезпечує роботу секретаріату Національної ради приватних виконавців України;

6) забезпечує здійснення контролю за чинністю договорів страхування цивільно-правової відповідальності приватних виконавців та проведення перевірок приватних виконавців у порядку, визначеному цим Законом;

7) вчиняє інші дії, передбачені цим Законом, положенням про Раду приватних виконавців України, статутом Національної ради приватних виконавців України, рішеннями Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Розділ IX ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

I. 1. Міністерство юстиції України протягом місяця з дня набрання чинності положеннями, що регулюють набуття права на здійснення діяльності приватного виконавця:

1) формує склад тимчасової кваліфікаційної комісії у складі семи осіб, з яких чотири визначаються Міністерством юстиції України та по одному члену від Антикорупційного бюро України, Нотаріальної палати України та Національної асоціації адвокатів України;

2) затверджує тимчасове положення про порядок проходження курсів (навчання), допуску до складання кваліфікаційного іспиту та складання кваліфікаційного іспиту особами, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця;

3) організовує навчання осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця;

4) розробляє та за погодженням тимчасової кваліфікаційної комісії, затверджує питання автоматизованого анонімного тестування.

2. Тимчасова кваліфікаційна комісія вважається повноважною у разі присутності не менше чотирьох осіб.

3. Засідання тимчасової кваліфікаційної комісії проводяться по мірі необхідності, але не рідше одного разу на чотирнадцять днів.

4. Строк розгляду заяви про допуск до складання кваліфікаційного іспиту тимчасовою кваліфікаційною комісією не повинен перевищувати чотирнадцяти днів з дня її надходження.

5. Тимчасова кваліфікаційна комісія проводить кваліфікаційний іспит осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця кожні чотирнадцять днів за наявності хоча б однієї особи, допущеної до складання кваліфікаційного іспиту.

6. Інформація про проведення курсів (навчання) та дату і час проведення кваліфікаційного іспиту осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця розміщується на офіційній сторінці Міністерства юстиції України в мережі Інтернет не пізніше трьох днів з дня прийняття відповідного рішення.

7. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит має право повторно скласти кваліфікаційний іспит повторно не раніше ніж через два місяці.

8. Інформація про осіб, які склали кваліфікаційний іспит не пізніше ніж на третій день оприлюднюється на офіційній сторінці Міністерства юстиції України в мережі Інтернет.

9. Міністерство юстиції України скликає на сьомий місяць після набрання чинності положеннями, що регулюють набуття права на здійснення діяльності приватного виконавця засідання установчих з'їздів приватних виконавців регіону та визначає порядок їх проведення.

10. Про проведення установчого з'їзду приватних виконавців регіону Міністерство юстиції України повідомляє кожного приватного виконавця, який склав кваліфікаційний іспит, а також розміщує інформацію на офіційній

сторінці Міністерства юстиції в мережі Інтернет не пізніше ніж за десять днів до дня його проведення.

11. На засіданні установчого з'їзду приватних виконавців регіону головує найстарший за віком приватний виконавець, який бере участь у конференції. Головуючий на засіданні обирає секретаря установчого з'їзду приватних виконавців регіону.

12. Установчі з'їзди приватних виконавців регіону формують раду приватних виконавців регіону.

13. Міністерство юстиції України не пізніше ніж через місяць після скликання установчих з'їздів приватних виконавців регіону скликає та організовує проведення з'їзду приватних виконавців України.

14. Перший з'їзд приватних виконавців України затверджує статут Національної ради приватних виконавців України, формує та затверджує положення про органи Національної ради приватних виконавців України.

15. Після формування постійних органів самоврядування приватних виконавців зміна їх складу можлива в порядку, передбаченому цим Законом.

16. Реєстрація Національної ради приватних виконавців України здійснюється відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

II. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У **Земельному кодексі України** (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4; 2013 р., № 28, ст. 305):

1) у статті 135:

в абзаці п'ятому частини другої:

слово «державним» виключити;

слова «з урахуванням особливостей підготовки до проведення та проведення земельних торгів, визначених цим Кодексом» виключити;

в абзаці першому частини третьої слова «або державний виконавець у разі виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню в порядку, передбаченому Законом України «Про виконавче провадження» виключити.

2) абзац дванадцятий частини четвертої статті 136 виключити.

2. У **Податковому кодексі України** (відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13-14, № 15-16, № 17, ст. 112):

абзац другий підпункту 14.1.226 пункту 14.1 статті 14 після слів «приватних нотаріусів,» доповнити словами «приватних виконавців,»;

3. У **Законі України «Про виконавче провадження»** (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст.207):

1) у статті 2:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби та приватних виконавців.»;

частину другу викласти в наступній редакції:

«Примусове виконання рішень здійснюють державні та приватні

виконавці, визначені цим Законом.»;

2) у частині першій статті 3 слова «органами доходів і зборів» замінити словами «органами державної фіскальної служби»;

3) статтю 4 викласти у такій редакції:

«1. З метою забезпечення електронного документообігу в органах державної виконавчої служби та документообігу приватних виконавців, ведення обліку виконавчих проваджень, контролю за дотриманням виконавцями вимог законодавства під час здійснення виконавчих дій, обробки відомостей про виконавчі дії та надання оперативного доступу сторонам виконавчого провадження до матеріалів виконавчого провадження ведеться Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень.

Держателем Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень є Міністерство юстиції України, яке визначає порядок ведення такого реєстру, умови доступу до нього та отримання з нього інформації.

2. Під час виконання рішень виконавець має право на безпосередній доступ до баз даних і реєстрів, у тому числі електронних, що містять інформацію про боржників, їхнє майно, розмір доходів, джерела отримання доходів, місце роботи, рахунки, відкриті в установах банків та кошти. Порядок доступу до таких реєстрів визначається Кабінетом Міністрів України.»;

4) частину першу статті 7 доповнити такими словами «, юридичні особи, які здійснюють реалізацію майна шляхом проведення аукціонів та прилюдних торгів, у тому числі у формі електронних торгів.»;

5) у статті 8:

у частині третій слова «доходів і зборів» замінити словами «державної фіскальної служби»;

абзац другий частини п'ятої статті 8 викласти в такій редакції:

«У разі якщо сторона виконавчого провадження змінила найменування (для юридичної особи) або прізвище, власне ім'я чи по батькові (для фізичної особи), виконавець за наявності підтверджуючих документів своєю постановою змінює назву сторони виконавчого провадження. Постанова державного виконавця затверджується начальником відділу, якому підпорядковується державний виконавець.»;

6) пункт 17 частини третьої статті 11 виключити;

7) частину другу статті 12 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Стягувач має право отримувати від виконавця інформацію щодо стану, перспектив виконавчого провадження та понесених витрат.»;

8) частину третю статті 13 викласти в такій редакції:

«3. Протягом тридцяти днів з моменту ознайомлення з постановою виконавця експерт або спеціаліст зобов'язаний надати письмовий висновок, а суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання - письмовий звіт з питань, що містяться в постанові виконавця, а також надавати усні рекомендації щодо дій, які виконуються за його присутності.»;

9) у статті 17:

у назві статті слова «державною виконавчою службою» виключити; частину першу після слів «державною виконавчою службою» доповнити словами «та приватними виконавцями»;

у частині другій слова «державною виконавчою службою» виключити;

10) пункт третій частини першої статті 18 викласти в такій редакції:

«3) дані, які ідентифікують стягувача, боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню, якщо вони відомі суду чи іншому органу, що видав виконавчий документ, зокрема, останнє відоме місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта стягувача та боржника (для фізичних осіб — платників податків), дата народження боржника та його місце роботи (для фізичних осіб), місцезнаходження майна боржника, рахунки стягувача та боржника тощо»;

11) у статті 20:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Фізична або юридична особа для здійснення виконання за виконавчим документом може звернутися до будь-якого приватного виконавця, включеного до Єдиного реєстру приватних виконавців України.»;

частину третю після «звернення стягнення на» доповнити словами «доходи та»;

доповнити частину п'яту абзацом другим такого змісту:

«У разі передачі виконавчого провадження на виконання до іншого органу державної виконавчої служби в установленому Міністерством юстиції України порядку у зв'язку із створенням виконавчої групи, або знаходження майна боржника на території декількох адміністративно-територіальних одиниць, компетенція державного виконавця, який здійснює виконання такого рішення, поширюється на територію, на яку поширюється компетенція того органу державної виконавчої служби, з якого передано виконавче провадження.»;

12) у статті 25:

у частині першій слова «, і пред'явлений до виконання до відповідного органу державної виконавчої служби» виключити;

в абзаці другому частини другої слова «у строк до семи днів з моменту винесення постанови» замінити словами «протягом семи днів з моменту, коли боржник одержав чи повинен був одержати постанову»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. У разі відкриття виконавчого провадження за виконавчим документом про конфіскацію майна, оплатне вилучення майна, заборону вчиняти певні дії або утримуватися від вчинення певних дій, стягнення періодичних платежів, забезпечення позовних вимог, стягнення виконавчого збору, витрат на організацію та проведення виконавчих дій, штрафів, накладених на боржника виконавцем, а також якщо рішення підлягає негайному виконанню, встановлений частиною другою цієї статті строк, не надається.»;

частину шосту після слів «у десятиденний строк» доповнити словами «з моменту, коли сторона отримала чи повинна була отримати постанову»;

13) у статті 26:

пункти 4 та 7 частини першої виключити;

у частині четвертій слова «з дня її надходження» замінити словами «з дня, коли заявник отримав чи повинен був отримати постанову»;

14) частину другу статті 27 після слів «на рахунок державної виконавчої служби» доповнити словами «або приватного виконавця»;

15) частину другу статті 28 після слів «за виконавчими документами про конфіскацію майна» доповнити словами «оплатне вилучення майна, заборону вчиняти певні дії або утримуватись від вчинення певних дій»;

16) доповнити статтю 29 новою частиною четвертою такого змісту:

«4. Приватний виконавець вчиняє дії, передбачені частиною другою цієї статті, за згодою Голови Національної ради приватних виконавців України, а дії, передбачені частиною третьою цієї статті, з наступним повідомленням Голови Національної ради приватних виконавців України не пізніше наступного робочого дня після проведення таких дій.»;

17) друге речення частини другої статті 30 викласти у такій редакції:

«Строк здійснення виконавчого провадження не включає час розстрочки виконання рішення, відкладення провадження виконавчих дій або зупинення виконавчого провадження на період проведення експертизи чи оцінки майна, виготовлення технічної документації на майно, реалізації майна боржника, час перебування постанови виконавця про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію, та інші доходи боржника на виконанні в адміністрації підприємства, установи чи організації, фізичної особи, фізичної особи - підприємця, які здійснюють відрахування із заробітної плати (заробітку), пенсії та інших доходів боржника.»;

18) у статті 33:

частину першу після слів «виконавчої служби» доповнити словами «або приватного виконавця»;

частину другу після слів «виконавчої служби» доповнити «або кількох приватних виконавців»;

19) частину першу статті 36 викласти в такій редакції:

«1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання.

За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, виконавець за власною ініціативою, а також сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про встановлення або зміну способу і порядку виконання.»;

20) пункт дев'ятий частини першої статті 37 викласти у такій редакції:

«9) здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку, крім виконання рішень немайнового характеру.»;

21) у частині першій статті 38:

пункт 1 після слів «у разі звернення державного виконавця» доповнити словами «або сторін виконавчого провадження»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«за заявою стягувача;»;

доповнити новим пунктом 6 такого змісту:

«б) у разі неповідомлення протягом місяця стягувачем на запит державного виконавця реквізитів рахунку для перерахування стягнутих в повному обсязі коштів за виконавчим документом.»;

22) частину першу статті 39 викласти в такій редакції:

«1. Виконавець виносить вмотивовану постанову про зупинення виконавчого провадження з підстав, передбачених статтями 37 і 38 цього Закону. У разі винесення такої постанови державним виконавцем, вона затверджується начальником або заступником начальника відділу, якому підпорядкований державний виконавець.

Постанову про зупинення виконавчого провадження з підстав, передбачених пунктами 1-17 частини першої статті 37 цього Закону, виконавець виносить не пізніше наступного робочого дня, коли йому стало відомо про такі обставини, а з підстави, передбаченої пунктом 18 частини першої статті 37 цього Закону - у день надіслання виконавчого документа до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів. Копія постанови надсилається сторонам у триденний строк.»;

23) частину першу статті 40 викласти в такій редакції:

«1. У разі відсутності відомостей про місце проживання, перебування чи місцезнаходження боржника - фізичної особи виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук боржника. У разі необхідності розшуку транспортного засобу боржника виконавець виносить постанову про такий розшук, яка є обов'язковою для виконання органами внутрішніх справ.

У разі відсутності відомостей про місце проживання, перебування чи місцезнаходження дитини за виконавчими документами про відібрання дитини державний виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук дитини.»;

24) у статті 41:

частину першу після слів «державної виконавчої служби» доповнити словами «та приватних виконавців»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Витрати виконавчого провадження здійснюються органами державної виконавчої служби за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів виконавчого провадження та коштів виконавчого збору, стягнутого з боржника в порядку, встановленому статтею 28 цього Закону, які використовуються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.»;

частину п'яту викласти у такій редакції:

«5. Про стягнення з боржника витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, виконавець виносить постанову. Зазначена постанова надсилається сторонам не пізніше наступного робочого дня після її винесення і може бути оскаржена ними до суду у десятиденний строк.

Постанова державного виконавця про стягнення з боржника витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, затверджується начальником відповідного відділу державної виконавчої служби.»;

25) частину першу статті 42 викласти в такій редакції:

«1. З метою забезпечення провадження виконавчих дій стягувач може за погодженням з виконавцем внести на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця певну грошову суму для здійснення необхідних витрат або покриття їх частини, якщо інше не передбачено цим Законом.»;

26) у частині першій статті 43:

пункт 2 після слів «державної виконавчої служби» доповнити словами «або приватного виконавця»;

пункт 3 доповнити словами такого змісту: «, якщо виконання рішення здійснюється державним виконавчою службою або основна винагорода за вчинення виконавчих дій, якщо виконання рішення здійснюється приватним виконавцем.»;

27) останнє речення частини другої статті 44 доповнити словами «або приватного виконавця»;

28) у статті 45:

частину першу доповнити словами «або приватного виконавця»;

частину сьому після слів «органу державної виконавчої служби» доповнити словами «чи приватного виконавця»;

29) у статті 47:

частину першу доповнити новими пунктами 10 та 11 такого змісту:

«10) наявні підстави для відводу приватного виконавця;

11) судом змінено спосіб і порядок виконання рішення у порядку, встановленому частиною другою статті 7 Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень.»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Про наявність обставин, зазначених у пунктах 2-6 та 10 частини першої цієї статті, виконавець складає акт.»;

частину четверту викласти у такій редакції:

«4. Про повернення стягувачу виконавчого документа та авансового внеску виконавець виносить постанову з обов'язковим мотивуванням підстав її винесення. У разі винесення такої постанови державним виконавцем, вона затверджується начальником відповідного відділу державної виконавчої служби.

Копія постанови у триденний строк надсилається сторонам і може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.»;

30) частину третю статті 48 викласти у такій редакції:

«3. Про повернення виконавчого документа державний виконавець вносить постанову. У разі винесення такої постанови державним виконавцем, вона затверджується начальником відповідного відділу державної виконавчої служби.

Копія постанови у триденний строк надсилається сторонам і може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.»;

31) у статті 49:

в частині першій:

пункт 6 доповнити словами «, крім випадку, коли існує заборгованість зі стягнення відповідних платежів»;

пункт 10 викласти у такій редакції:

«якщо стягнені з боржника в повному обсязі кошти не витребувані стягувачем протягом року, у зв'язку з чим дані кошти перераховано до Державного бюджету України»;

пункт 14 викласти у такій редакції:

«прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку.»;

частину п'яту викласти у такій редакції:

«5. Постанова про закінчення виконавчого провадження у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку вноситься виконавцем не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про таке рішення. При цьому виконавчий документ надсилається уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.»;

32) у статті 50:

у частині першій:

слова «офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури,» виключити;

слова «іншого органу (посадовій особі), який його видав» замінити словами «стягувачу за його письмовою заявою»;

у частині другій слова «іншого органу (посадовій особі), який його видав» замінити словами «повернення виконавчого документу стягувачу відповідно до пункту 1 частини першої статті 47 цього Закону»;

33) у частині сьомій статті 52 слова «десяти розмірів мінімальної заробітної плати» замінити словами «двадцяти розмірів мінімальної заробітної плати»;

34) частину третю статті 53 викласти в такій редакції:

«3. У разі обчислення суми боргу в іноземній валюті державний виконавець у результаті виявлення у боржника коштів у відповідній валюті стягує ці кошти на валютний рахунок органу державної виконавчої служби, а приватний виконавець – на відповідний рахунок приватного виконавця для їх подальшого перерахування стягувачу. У разі виявлення коштів у гривнях чи іншій валюті державний виконавець за правилами, встановленими частинами першою і другою цієї статті, дає доручення про купівлю відповідної валюти

та перерахування її на валютний рахунок органу державної виконавчої служби, а приватний виконавець – на відповідний рахунок приватного виконавця.»;

35) у частині четвертій статті 57 слово «другій» замінити словом «третій»;

36) частину п'яту статті 58 доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Якщо строк чинності звіту про оцінку майна спливає після передачі майна на реалізацію, повторна оцінка цього майна не проводиться.»

37) частину четверту статті 60 викласти в такій редакції:

«4. У разі наявності письмового висновку експерта, суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання чи юридичної особи, яка здійснює реалізацію майна щодо неможливості чи недоцільності реалізації арештованого майна боржника у зв'язку із значним ступенем його зносу, пошкодженням або в разі якщо витрати, пов'язані із зверненням на таке майно стягнення, перевищують грошову суму, за яку воно може бути реалізовано, арешт з майна боржника може бути знято за постановою виконавця. Постанова, винесена державним виконавцем, затверджується начальником відділу, якому він безпосередньо підпорядкований.

Копії постанови виконавця про зняття арешту з майна надсилаються не пізніше наступного робочого дня після її винесення сторонам та відповідному органу (установі) для зняття арешту.»;

38) у статті 62:

частину першу доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Аукціон, прилюдні торги з реалізації майна можуть проводитись в електронній формі (електронні торги).»

у першому реченні частини другої слово «реалізується» замінити словами «може бути реалізоване»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. У разі визнання прилюдних торгів, аукціону такими, що не відбулись у зв'язку з відсутністю бажаючих придбати майно або закінчення двомісячного строку реалізації майна на комісійних умовах, виконавець уцінює майно (зменшує початкову вартість) на 20 відсотків та виставляє його на повторний продаж.

У разі повторного визнання прилюдних торгів, аукціону такими, що не відбулись у зв'язку з відсутністю бажаючих придбати майно або закінчення місячного строку реалізації майна на комісійних умовах, виконавець повторно уцінює майно на 40 відсотків від початкової вартості та виставляє його на другий повторний продаж.»;

частину шосту викласти у такій редакції:

«6. У разі якщо після проведення повторної уцінки майно не реалізовано на прилюдних торгах, аукціонах або в місячний строк на комісійних умовах, виконавець повідомляє про це стягувачу і пропонує йому вирішити питання про залишення за собою нереалізованого майна, крім

майна, конфіскованого за рішенням суду.»;

«в першому реченні частини восьмої слова «державного виконавця відповідного повідомлення внести на відповідний рахунок для обліку депозитних сум органу державної виконавчої служби» замінити словами «виконавця відповідного повідомлення, внести на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця»;

друге речення частини дев'ятої викласти в такій редакції:

«Про передачу майна стягувачу в рахунок погашення боргу виконавець вносить постанову, а разі винесення такої постанови державним виконавцем, вона затверджується начальником відділу, якому державний виконавець безпосередньо підпорядкований.»;

частину дванадцятую викласти у такій редакції:

«Розмір винагороди юридичної особи, яка здійснює реалізацію майна не може перевищувати 5 відсотків від суми продажу майна.»

39) частину другу статті 65 після слів «на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби» доповнити словами «або приватного виконавця.»;

40) частину другу статті 67 доповнити словами «або приватного виконавця»;

41) частину восьму статті 74 після слів «органу державної виконавчої служби» доповнити словами «або приватному виконавцю»;

42) частину третю статті 75 викласти в такій редакції:

«3. У разі якщо виконати рішення без участі боржника неможливо, виконавець накладає на боржника штраф відповідно до статті 89 цього Закону та вносить подання (повідомлення) правоохоронним органам для притягнення боржника до відповідальності згідно із законом, після чого вносить постанову про закінчення виконавчого провадження і повертає виконавчий документ до суду чи стягувачу. Постанова державного виконавця про закінчення виконавчого провадження затверджується начальником відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець.»;

43) у статті 82:

назву статті доповнити словами «та приватного виконавця»;

частину першу доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Рішення, дії або бездіяльність приватного виконавця можуть бути оскаржені учасниками виконавчого провадження до суду.»;

у частині восьмій слово «шостій» замінити на слово «сьомій»;

44) останнє речення частини сьомої у статті 83 виключити;

45) у частині першій статті 88 після слів «органу державної виконавчої служби» доповнити словами «або приватного виконавця»;

46) у частині першій статті 89 слова «від десяти до двадцяти» замінити словами «у розмірі п'ятдесят», слова «від двадцяти до сорока» замінити словом «сімдесят», слова «від сорока до шістдесяти» замінити словом «сто»;

47) у частині четвертій статті 2, статтях 5-7, абзац перший частини

п'ятої статті 8, статтях 9, 10, 12-15, частині першій статті 16, пункті 7 частини другої статті 17, статті 19, частинах другій та третій статті 20, статті 24, частині першій, абзаці першому частини другої та частині третій статті 25, статтях 26, 27, 29, 30, 31, 34, 35, пункті 1 частини першої статті 38, частинах четвертій та п'ятій статті 39, частинах другій та четвертій статті 40, статтях 43, 44, 45, пунктах 2, 4, 5 та 6 частини першої, частинах другій та третій статті 47, частині першій статті 48, статтях 49-55, 57, 58, частині другій статті 60, статті 61, частині сьомій статті 62, статтях 63, 65, 66, 68, 69, 74-76, 80, 87-90 слова «державний виконавець» у всіх відмінках і числі замінити словом «виконавець» у відповідному відмінку і числі;

4. У **Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»** (відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553):

1) у статті 28-2 слова «державний виконавець» у всіх відмінках замінити словом «виконавець» у відповідному відмінку.

5. У **Законі України «Про заставу»** (відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 47, ст. 642):

1) в частині сьомій статті 20 слова «державним виконавцем» замінити словом «виконавцем»;

2) у статті 21:

частину першу після слів «з аукціонів (публічних торгів)» доповнити словами «в тому числі у формі електронних торгів»;

частину другу викласти в такій редакції:

«не реалізоване на першому аукціоні (публічних торгах) майно підлягає повторному продажу зі зменшенням початкової вартості майна на 20 відсотків. У разі нереалізації майна на повторному аукціоні (публічних торгах) проводиться другий повторний аукціон (публічні торги) зі зменшенням початкової вартості майна на 40 відсотків.»;

у частині третій слова «Якщо другий і наступні аукціони (публічні торги) оголошені такими, що не відбулися,» замінити словами «Якщо другий повторний аукціон (публічні торги) оголошений таким, що не відбувся»;

6. У **Законі України «Про іпотеку»** (відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313):

1) у статті 41:

частину першу після слів «на прилюдних торгах» доповнити словами «, у тому числі в формі електронних торгів,»;

частину другу після слів «предмета іпотеки здійснюється» доповнити словами «або в мережі інтернет шляхом проведення електронних торгів, або»;

3) у статті 43:

у частинах першій та п'ятій слова «державного виконавця» замінити словом «виконавця»;

речення перше частини третьої викласти в такій редакції:

«Організатор прилюдних торгів не пізніше ніж за 15 робочих днів до

дня початку прилюдних торгів публікує в місцевих друкованих засобах масової інформації, за місцезнаходженням предмета іпотеки, а у випадку проведення електронних торгів – також на веб-сайті проведення електронних торгів, повідомлення про проведення таких торгів.»;

4) у статті 44:

друге речення частини першої викласти в такій редакції:

«Розмір гарантійного внеску становить десять відсотків від початкової вартості продажу предмета іпотеки.»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Учасники прилюдних торгів підлягають реєстрації організатором прилюдних торгів. Реєстрація припиняється не раніше ніж за одну годину до початку прилюдних торгів. Для цілей реєстрації учасник звертається до організатора аукціону з заявою, яка складається у довільній формі державною мовою та повинна містити такі відомості:

відомості про аукціон, в якому особа має намір взяти участь;

прізвище, ім'я та по батькові, серію та номер документа, що посвідчує особу, реєстраційний номер облікової картки платника податку (за наявності), відомості про місце проживання – для фізичної особи;

найменування; організаційно-правова форма; код за ЄДРПОУ; місцезнаходження; прізвище, ім'я та по батькові представника юридичної особи; серію та номер документа, що посвідчує особу представника – для юридичної особи;

номер контактного телефону, адреса електронної пошти, поштова адреса.

До заяви на участь в торгах додаються копії наступних документів:

документа, що підтверджує повноваження особи на здійснення дій від імені заявника (за необхідності);

документа, що підтверджує сплату гарантійного внеску.

Під час проведення реєстрації учасник прилюдних торгів отримує картку із зазначенням з обох боків його порядкового номера, згідно з яким цей учасник бере участь у торгах, а у випадку проведення електронних торгів йому присвоюється кодовий номер, під яким цей учасник подає пропозиції щодо ціни.»;

5) у статті 45:

після частини другої доповнити статтю новою частиною третьою такого змісту:

«3. Електронні торги можуть проводитись на веб-сайті організатора аукціону. Електронні торги тривають не менше 3 діб. У разі якщо учасник аукціону зробив пропозицію щодо ціни в останні 3 хвилини часу аукціону, то час аукціону автоматично продовжується на 3 хвилини. Переможцем електронних торгів є особа, що запропонувала найвищу ціну на час їх завершення.»;

у зв'язку з цим частини три - дев'ять вважати частинами чотири - десять;

в абзаці сьомому частини шостої слова «банківський рахунок органу державної виконавчої служби» замінити словами «відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця»;

в частині восьмій слова «державному виконавцю» замінити словом «виконавцю»;

б) в частині першій статті 46 слова «банківський рахунок органу державної виконавчої служби» замінити словами «відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця»;

7) у статті 47:

слова «державний виконавець» у всіх відмінках і числі замінити словом «виконавець» у відповідному відмінку та числі;

частину третю після слів «цього органу» доповнити словами «або підписується приватним виконавцем і скріплюється його печаткою»;

частину четверту після слів «цього органу» доповнити словами «або підписується приватним виконавцем і скріплюється його печаткою»;

7. У Законі України «Про цінні папери та фондовий ринок» (відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268):

доповнити новою статтею 31-1 такого змісту:

«Стаття 31-1. Взаємодія Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, її органів з виконавцями в процедурі здійснення виконавчого провадження.

1. Виконавець під час примусового виконання рішень відповідно до закону користується інформацією з Державного реєстру випусків цінних паперів, реєстру власників іменних цінних акцій.

2. Виконавець під час примусового виконання рішень відповідно до закону здійснює пошук у Державному реєстрі випусків цінних паперів, реєстрі власників іменних цінних акцій, і за його результатом формує інформаційну довідку, яка залишається у виконавчому провадженні державного виконавця. Порядок доступу виконавців до даних реєстрів встановлюється Кабінетом Міністрів України.»

8. У Законі України «Про страхування» (відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 18, ст. 78):

1) частину першу статті 7 доповнити новим пунктом такого змісту:

«4б) страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця.»

III. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через дев'ять місяців з дня його опублікування, крім:

1) положень, що регулюють набуття права на здійснення діяльності приватного виконавця та положень про самоврядування приватних виконавців, які набирають чинності з дня наступного за днем його опублікування;

2) положення щодо виключного права приватних виконавців на виконання рішень на підставі виконавчих документів, передбачених пунктами 1-5 частини другої статті 17 Закону України «Про виконавче провадження», яке набирає чинності через три роки з дня його опублікування.

2. Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

В.ГРОЙСМАН